

Sygn. akt III CNP 10/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa D Z.
przeciwko I. sp. z o.o. w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 maja 2020 r.,
na skutek skargi powódki
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 kwietnia 2017 r., sygn. akt VII Ga (...),

**odrzuca skargę i zasądza od skarżącej na rzecz pozwanej
kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem zwrotu
kosztów wywołanych wniesieniem tej skargi.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą powódki D. Z. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 kwietnia 2017 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Orzeczenie Sądu Najwyższego stwierdzające niezgodność zaskarżonego skargą wyroku z prawem nie eliminuje tego wyroku z obrotu prawnego. Stanowi natomiast podstawę do następczego dochodzenia od Skarbu Państwa naprawienia szkody poniesionej na skutek wydania wyroku niezgodnego z prawem.

Odpowiedzialność majątkowa Skarbu Państwa może wchodzić w grę jednak tylko wtedy, kiedy wzruszenie wyroku nie jest i nie było możliwe, a strona podjęła wszelkie dopuszczalne prawem czynności, prowadzące do wzruszenia wydanego wyroku. Takimi czynnościami były dotychczas, poza skargą kasacyjną, także wniosek o wznowienie postępowania czy powództwo przeciwegzekucyjne, o ile występują podstawy do ich podjęcia.

W dniu 3 kwietnia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (t. j. Dz. U. 2019, poz. 825 ze zm.), która wprowadziła do polskiego systemu prawnego kolejny środek nadzwyczajny. Środkiem tym jest skarga nadzwyczajna, której celem jest, jak wynika z art. 89 przytoczonej ustawy, eliminacja prawomocnych orzeczeń naruszających zasady lub wolności i prawa człowieka i obywatela określone w Konstytucji albo w sposób rażąco naruszających prawo przez błędną wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie. Skarga została nadana w urzędzie pocztowym w dniu 20 kwietnia 2019 r.

Przyczyny uwzględnienia skargi nadzwyczajnej są zbieżne z podstawami skargi o stwierdzenie niezgodności zaskarżonego wyroku z prawem, jednak inne są konsekwencje wydanego na skutek tych skarg orzeczenia. Uwzględnienie przez Sąd Najwyższy skargi nadzwyczajnej prowadzi do uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania (art. 95 ustawy o Sądzie Najwyższym w związku z art. 398¹⁵ oraz art. 398¹⁶ k.p.c.). Skoro zaś zaskarżony wyrok może zostać uchylony, nie jest możliwe orzekanie o skardze o stwierdzenie jego niezgodności z prawem i - w następstwie takiego orzeczenia - o odpowiedzialności majątkowej Skarbu Państwa.

Oznacza to, że wnosząc skargę określoną w art. 424¹ k.p.c. strona musi wykazać, iż złożyła do stosownego organu wniosek o wniesienie skargi nadzwyczajnej zgodnie z art. 89 § 2 ustawy o SN, a wniosek ten nie został uwzględniony.

Skarżąca wykazując, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe powołała się jedynie na niedopuszczalność skargi kasacyjnej oraz brak podstaw do wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Tym samym wniesiona skarga o stwierdzenie

niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, że skarżąca za szkodę uznaje m.in. kwotę 4.847 zł z tytułu zasądzonych od niej kosztów procesu za obie instancje oraz kwotę 678 zł z tytułu nieuiszczonej opłaty sądowej od apelacji strony pozwanej.

Koszty procesu, którymi strona została obciążona, nawet wtedy, gdy zostały uiszczone, nie stanowią szkody uzasadniającej wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (zob. m.in. postanowienia SN z dnia 27 marca 2015 r., sygn. akt I CNP 43/14, z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. akt IV CNP 41/13, z dnia 1 sierpnia 2013 r., sygn. akt II CNP 24/13, www.sn.pl).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.